Nydia Ecury: 'Ik hou van Papiamento'

Van een onzer verslaggeefsters

WILLEMSTAD - Haar moeder was 'féministe avant la lettre' - 'feminista promé ku su tempu', haar vader onveranderlijk liefhebber van elke tijd, altijd. „Moet je hem zien, meer dan een halve eeuw verliefd op zijn bruid", zegt Nydia Ecury, winnares van de Pierre Laufferprijs, in haar nieuwste gedicht 'Oro i Glas' (Goud en Glas). „Op basis van hun onafhankelijkheid bereikten zij - mijn moeder 20, mijn vader 22 toen ze trouwden - hun onderlinge afhankelijkheid."

Kijkend naar de foto van haar ouders, genomen bij hun 50-jarige, gouden, bruiloft, concludeert Ecury - 'ik ben nu even oud als jij, moeder, boven de zeventig' - dat het portret dof is geworden. „Maar dat zegt niets. Als ik mijn blik naar binnen werp, is alles helder, helder als glas."

Nydia Ecury, geboren op Aruba op 2 februari 1926 als negende van 13 kinderen, uit een Arubaanse vader en een Curaçaose moeder, heeft haar sporen in de Antilliaanse literatuur ruimschoots verdiend. Gisteren ontving zij de zilveren 'chapi" (hak), de prijs die is ingesteld ter nagedachtenis aan haar grote voorganger Pierre Lauffer, een van de bekendste en invloedrijkste Papiamentstalige schrijvers. Maar Ecury is nog lang niet klaar met haar werk.

Met de voordracht van 'Oro i Glas' herdacht Ecury gisteren haar ouders. „Mijn moeder heeft er altijd op gehamerd dat ik zuiver met onze taal moest omgaan", aldus Ecury. „Ik hou van het Papiamento. Het is een ritmische, klankrijke en beeldende taal."

Voor een volle zaal, in de kantine van Kodela in Nieuwe Haven, passeerden tal van hoogtepunten uit Ecury's carrière de revue: een fragment uit 'E Rosa Tatuá' haar vertaling van 'The Rose Tattoo' van Tennessee Williams, een opname van haar grandioze one-woman-show uit 1980. „Allerlei dingen waarvan ik eerst dacht dat ik het niet zou kunnen, zijn me toch gelukt", blikt Ecury terug. „Ik deed mijn best en ik kon het."

„Nydia Ecury is de aangewezen persoon voor de Pierre-Laufferprijs", vindt de jury unaniem. „Zij is van grote betekenis voor de Papiamentstalige literatuur, nog steeds. Zij blonk uit in poëzie en proza, in vertalingen van buitenlandse literatuur in het Papiamento, in declamaties en voordrachten en als actrice."

„Ik heb zoveel dingen gedaan die me vreugde hebben gegeven", zegt Ecury. „De eerste keer dat ik op het toneel stond, in 1959, de eerste gedichtenbundel die uitkwam, in 1972. Ik raakte heel geëmotioneerd toen ik zojuist het fragment uit 'E Rosa Tatuá' terugzag; je blijft ervan genieten."

Ecury publiceerde verhalen, gedichten, kinderboeken. Zij vertaalde buitenlandse literatuur, waaronder Shakespeare, in het Papiamento. „Vertalen is intrigerend ", aldus Ecury. „Het is zoeken naar de juiste woorden in een tweede idioom. Het moeilijkst zijn nog de woordspelingen; die moet je met je eigen fantasie oplossen. Als ik niet op het juiste woord, laat ik een ruimte open. Soms schiet het 's nachts door mijn hoofd. Desnoods schrijf ik het op mijn sloop, zodat ik het niet kwijt raak."

Vandaag gaat Nydia Ecury naar Caracas, waar zij deelneemt aan de 'Week van de poëzie'.

Nydia Ecury, winnares van de Pierre Laufferprijs

Foto Henky Looman

ALGEMEEN DAGBLAD. - (26 AUGUSTUS 1996)